

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdekben.

O. M. K. E.

(—s—k.) Mikor Sándor Pál, az ösmagyar önértéztelentírozott termelője az O. M. K. E. zászlaját kitűzte, örömmámorban uszott a magyar haza, mert azonnal világos volt mindenki előtt, hogy egy oly egyesületről van szó, amely a nemzetmentés szép munkáját édes kötelességének tartja.

Egy cseppet sem csodálkoztunk tehát azon, hogy a kereskedők ezen országos egyesülete azzal kezdte működését, hogy hadat üzent a szövetkezeteknek. Végre is a szövetkezetek tették tönkre Magyarországot! Ez napnál világosabb.

Németország miért süllyedt oly mélyen gazdasági tekintetben? Azért, mert 18137 szövetkezte van. Szerencse, hogy Magyarországon ennek eddigéig csak kb. egy tizedét folytatja átkos munkáját.

Mert ne felejje senki, hogy minden szövetkezés átkot jelent a nemzetre, hiszen megakasztja, lehetetlenné teszi azoknak a nemeslelkű embereknek magasztos munkáját, akik — mint a Felvidék boldog községei bizonyítják — önfeláldozó lelkük egész meléjével ernyedetlenül törekszenek arra, hogy a szegény népet (és különösen ezt!) megmentse a zülléstől!

Ki tagadhatja, hogy az eléggé nem tisztelhető falusi szatócsok nemzetmentő munkát végeznek? Nézzük csak, hol a legboldogabb a nép? Ott e, ahol a tisztieszraelita szatócsok működnek, vagy ahol a szövetkezetek ütötték fel fejüket?

A dologban mégis csodálatos, hogy ezek a t. kereskedő urak nem sokat adnak arra, hogy a község lakossága tönkre megy, ha ők ugyanakkor meggazdagodhatnak. Megbocsáthatlan büne a Széll-kormánynak, hogy egy Egán Edét küldött a felvidéki szatócsok nyakára, aki minden erejével arra törekedett, hogy szövetkezésre bírja az embereket.

De a Tisza-kormány már sokkal okosabban gondolkodott. Nem is késtek tehát kereskedőink az orsz. egyesület megalakításával Aztán kapóra jött, hogy maga a kormány mutatott rá arra, hogy miként kell a szövetkezeteket lehetetlenekké tenni. Természetesen, főként a fogyasztási szövetkezetekről van szó. Ezek ellen kell irtó háborút indítani.

Csakhogy hiba van a dologban. A törvény ugyanis nem azzal az intencióval alkottatott, hogy a szövetkezeteket könnyű módon fel lehessen oszlatni, hisz a törvényalkotók (ó, a botorkok!) azért t. rekedtek a közigazgatási hatóságok ha-

tásköréből a szövetkezeteket kiemelni, mert ezáltal szabadabb működést óhajtottak számunkra biztosítani. A kereskedelmi törvény indoklásából a többek közt ezeket olvashatjuk:

„Az intézkedés célja korántsem az, hogy a szövetkezeteket könnyű módon fel lehessen oszlatni vagy megbüntetni, hanem ellenkezőleg a szövetkezeteket a közigazgatási hatóságok alól kiemelni. Ha az intézkedés fel nem vétetnék, a közigazgatási hatóságok könnyen felhatalmazva éreznék magukat arra, hogy önhatalmulag feloszlassák a szövetkezetet, már pedig miután jelenleg a közigazgatási hatóságok nagyon gyakran figyelemmel kísérik a társadalmi kérdés fejlődésének minden mozgalmát s főképp a szövetkezeti ügyet s gyakran szűkebbü vagy téves felfogás folytán a szövetkezetek minél gyakoribb feloszlásán lesznek, okvetlenül szükséges ez ellen oly gátat emelni, mely által a feloszlás lehetősége a közigazgatástól elvonatik és a törvényszékekre bízatik.“

Igy tehát a törvényben lefektetett elvek semmi reményt nem nyújtanak arra, hogy az O. M. K. E.-nek nemzetmentő munkája sikertüljön.

Azonban sokkal szívósabbnak ismerjük az O. M. K. E.-nek tagjait, sem hogy azt hinnők, mintha ez a kudarc harci kedvüket lelohasztaná. Jó, csak fujják tovább is a riadót, legalább a nemzet annál tisztábban látja nemes céljukat.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

A titkok.

Németből: **Sch. Lajos.**

(Színhely: kis hűgyszalon; benne sok csecsebecse. Lujza, a fiatal háziasszony fogadja barátját, Annát, ki a szalonba lép.)

Lujza (Anna elé sietve és mindkét kezét megfogva): Köszönet, ezer köszönet szívességedért.

Anna: Igazán nehezemre esett, hogy férjedet megcsaljam, és azt mondjam neki, hogy tegnap egész délután nálam voltál.

Lujza: Valóban nagy szolgálatot tettél e szívességeddel; fogadtért még egyszer köszönetemet!

Anna: Eleinte nem érttem levelecskéd tartalmát, később azonban megértettem, — és mert téged oly nagyon szeretlek, nem tudtam téled megtagadni, hogy . . .

Lujza: Pompásan hazudtál! Férjem kérdezett, hogy volt-e nálad társaság együtt . . .

Anna: És te mit feleltél?

Lujza: Hogy csak mi ketteskén üldögéltünk a kandalló mellett, theáztunk és beszélgettünk.

Anna (szemrehányólag): És e helyett . . .

Lujza: Ez az én titkom.

Anna: Oh! én ismerem a te titkodat.
Lujza (találva): Ismered? (magában): Ez azonban kellemetlen volna réám nézve.

Anna: Igenis ismerem, vagyis inkább eltalálon.

Lujza (könyörögve): Ugy-e bár, nem fogod elárulni? Eskuédjél meg rá!

Anna: Titoktartás becsületbeli dolog. Nem tartasz engemet képesnek arra, hogy . . .

Lujza: Nem, nem! Egy asszony, egy szó! Ép úgy rendelkezhetel te is velem. En minden viszonyszolgálatra kész vagyok; ha neked is lenne valami titkod, — úgy az nálam is örökre titok maradna.

Anna: Nekem nincs semmi titkom.

Lujza: Bámulatabb ejtesz engem. (Kis szünet.)

Anna: Mondd nekem őszintén, nem sejt férjed semmit sem? Semmit?

Lujza: Isten ments?

Anna: Mily nagy elővigyázattal kell mindig lenned!

Lujza: Nagyon természetes!

Anna: En nem tudnék így élni. Az borzasztó lenne réám nézve, mindig kitérő válaszokat adni és folyton hazudozni.

Lujza: De ha másképen nem megy.

Anna: Nem. Előttem mindig megfoghatatlan marad, hogy férjed az egészről semmit sem vesz észre.

Lujza: Ah! a férfiak az ilyen dolgokkal szemben mindig szembekötődést játszanak.

Anna: Nem teszesz magadnak sohasem szemrehányást? Lelkiismereted már egészen néma? Ezt egyszerien nem értem.

Lujza: Na, hogyha életemben soha botrányosabb dolgot nem követtem, volna el, akkor nyugodtan alhatnám. Különben meg vagyok gyözdöve, hogy ezen tettem által csak nyerek.

Anna: Te szerencsétlen! Hogyan beszélhet valaki így? És . . . és . . . mióta? . . .

Lujza: Hogy mióta? Nos, hát már leánykoromtól fogva.

Anna (szörnyűködve): Már leánykorodtól fogva?!

Lujza: Igen! Mama természetesen megegyezett velem, mert amint láthatod, ő is ugyanazon az uton halad, mint leánya . . .

Anna: Micsoda? Mamád is? És te, az ő leánya, így beszélsz felőle? . . .

Lujza: Nagyon természetes, te balgácsa, hiszen te ezt nem mondogd senkinek tovább; ő neki pedig jogában áll. Ő elég szép, s így ezt megengedheti magának. És ő oly fiatalnak látszik

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyeszeti ruhatisztító

Székesfehérvárott

Városház-tér, 5. szám alatt.

(Bejárát a Megyeház-utcsról.)

Mindennemű őr-, női-, gyermek- és egyen-ruhák,

menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárk,

valamint agy nemű-toll tisztítását elvállalom.

Gyász esetekben, a legrövidebb idő alatti ki-

szolgálást ígérek. 2721 156-40

Nekünk csupán azon egyesületi tagokhoz van szavunk, akik nem mint *khereskedők*, de mint jóhiszemű *kereskedők* léptek be az O. M. K. E.-be. Hallották-e valaha, hogy a szövetkezetek, vagy ha úgy tetszik: keresztény fogyasztási szövetkezetek (mert csak ezek ellen vették fel a harcot!) arra tömörítették volna tagjaikat, hogy a becsületes keresztény kereskedőkhöz elvonják a vevőközönséget? Ne féljenek a keresztény kereskedők a szövetkezetektől!

Azt állítják, hogy például a helybeli keresztény fogyasztási szövetkezet is főként a keresztény kereskedőknek ártott. Tagadom, uraim! Székesfehérvár keresztény kereskedőit miúgy kifogástalanoknak ismerte mindenki, ne higgyék, hogy ma már oly nagy a szövetkezeti eszméért való lelkesedés, hogy még a tisztességes kereskedőket is otthagyják a vevők miatt.

Ez csak vak láрма, amelynek nem szabad félrevezetnie önöket.

A szövetkezeti eszmének diadalt kell aratnia: de ez a diadal csak azt jelenti, hogy a nép kiszípolozóinak pusztulniuk kell.

Ilyeneknek nem ismerjük önöket, így nincs okuk mitől tartaniuk.

Éppen azért óvakodjanak a Sándor Páloktól.

Szárazság.

A tejfel és mézzel folyó Magyarország gazdái csüggedten fekszenek és még csüggedtebben keletnek, amikor a pirkadó hajnal sem hozta meg a várva-várt esőt. Hetek óta egyetlen bárányfelhőske sem úszik az égen. És még csak alapos remény sincs rá, hogy hamarjában megkönnyül rajtunk az Úr!

A gabona rosszul fizetett: keveset és silány szemeket termelt a legtöbb helyütt. És mindamellett a papíros-buza lovagjainak átkos munkája folytán még sem értékesítheti a gazda

illő áron gabonáját. Most a kukorica, burgonya s egyéb kapás növények mennek tönkre a nagy szárazság miatt. Egyedül a szőlő bírja még; de az sem sokáig. De a szőlős-gazdák nem is mernek esőt kívánni, mert attól tartanak, hogy az eső csak jég kíséretében jelenik meg.

Szomjas a föld és még csak harmat sem száll rá. A növényzet bágyadtan hajtja le fejét, akárcsak a reményvesztett gazda.

Most ismét egy családossal lettünk gazdagabbak. A régi öregek tanúsága szerint a holdujulás egyszersmind időváltozást is jelentett. Ime megújult a hold, és esőre még sincs kilátás. Anynyi az egész, hogy a légsúlymértő 4—5 mm-rel süllyedt. Ez bizony nagyon vékony reményre jogosít.

De ez a szárazság még sem mulik el haszontalanul: két dolgra tanít meg bennünket. Ha okolunk a keserű tapasztalatokon, nagy hasznát vehetjük a jövőben. Mert mit látunk? Azt, hogy a gyümölcs-termelő vidéken úgyszólván meg sem érzik az ideai esztendő rossz gabona-termését. Gyümölcs termelt az idén bőven, ahol t. i. vannak gyümölcsfák. Fejérmegye, főként pedig Székesfehérvár e tekintetben annyira hátul van, hogy szinte kétségbeesítő. Bámulatos, hogy nem akadát mindeztől még senki, aki a székesfehérváriak figyelmét a nemes gyümölcsfajokra terelte volna. Hihetetlenül hangzik, de úgy van, hogy a gyümölcsárusok valamire való gyümölcsöt csak úgy árulhatnak, ha messze földről hozzatnak. Pedig mily nagy keresletnek örvend éppen minálunk a jó gyümölcs. Mit ér az, hogy kertjeink tele vannak mindenféle értéktelen csümmöcsöt termő fákkal? A gyerekek örülnek neki, de a gazda kevés hasznát látja az ilyen gyümölcsnek.

A második tanulság is szembeszökő. Nézzük meg a „szerbek” kerti veteményeit. Kétségtelen, hogy ők is óhajta várják az esőt, de főként azért, mert az öntözésben már-már kimerülnek. Hol lehetne könnyebben a kerteteket öntöző csatornákkal ellátni, mint nálunk! És miért nem tesszük meg? Mert mi panaszkodni tudunk, de okulni nem.

Még csak az van hátra, hogy a nagy hősége egy alapos jégverés feledtesse el velünk. Akkor ismét gazdagabbak leszünk (de mily szomorú gazdagodás lenne az!) egy tapasztalattal. Mert hát, ha Stájerban, Schweizban és Olaszországban oly sok hasznát látják a viharágyoknak: miért nem tömörülnek szőlősgazdáink egy „jég ellen védekező szövetkezeté”-be, s miért nem tesszik ekként lehetővé, hogy évi 2—3 korona árán megmeneküljenek attól a rettegéstől, amit az óhajta váró felhők megérkezése számukra hoz. Hajh, hajh! Maga káran tanul a magyar.

UJDONSÁGOK.

— **Tanulmányút.** A lévai állami tanítóképzőintézet igazgatója, Pethes János ma tudatta városunk polgármesterével, hogy az intézet növendékei közül 20—30-an szeptember hó elején a Balaton környékére tanulmányi kirándulást terveznek. Ezen kirándulásuk alkalmával Székesfehérvárról szándékoznak 1—2 napot tölteni, hogy a „Vörösmarty”-szobornál a Szózatot elénekelhessék. Arra kéri a polgármestert, tudassa vele, kivételre érintkezésbe lépnie, hogy növendékeinek olcsó elszállásolásáról gondoskodhassék. Megjegyzi, hogy ingyen semmit sem kívánnak, csupán szerény anyagi viszonyaikhoz mért ellátást keresnek.

— **A könyörületessé szivekhez** intézett felhívásunkra a mai postán ismét 2 korona érkezett, Nagy Lajos ur küldötte Magyaralmásról.

— **Zivatar Rácalmáson.** Tegnap d. u. végre megkapták a rácalmásiak az óhajtott esőt. Igaz, hogy zivatar kíséretében érkezett; de azért végtelen nagy hasznára vált a növényzetnek. D. u. 4 óra tájban hirtelen szél kerekedett, magasan felkavarva az ut porát. Pár perc múlva vakító villámok és hatalmas mennydörgések kíséretében megérkeztek a várva-várt felhők; majd később megeregett a jóékonny eső. A cikkző villámok azonban nem multak el minden baj nélkül: az úgynevezett Kulcs-pusztán dolgozó munkások közül az egyiket, akinek 4 gyermeke van (s akinek nevét tudósítónk elfeledte megmondani) egy eltévedt villám agyonhajította. A szerencsétlen ember szörnyet halt. Mire a közelben tartózkodó társai hozzá siettek, nem volt élet benne.

hogy minket testvéreknek tartkathánának. Természetes ő ép úgy vigyáz a papa előtt magára, mint én férjem előtt. Hogyha rá jönnének a dologra! Brrr!!

Anna: Borzasztó!

Lujza: De nem fognak ám rájönni; ez ki van zárva. Hogyha már oly hosszú időn keresztül el tudtuk titkolni, épp úgy el fogjuk titkolhatni a jövőre is.

Anna: A mint tudom, férjed nagyon féltékeny. — Hogy sikerült tehát magadat rcábirni hogy ily feltűnően viselkedjél?

Lujza: Nem mondhatnám éppen, hogy feltűnően. Mama és én minden két hében meggyünk oda.

Anna: Micsoda, mamád is veled megy?

Lujza: Természetes. Miért is ne? Így a legegyszerűbb. Mamám magával visz engem, s így férjem nem találhat ellene semmi kifogást sem. Csak éppen tegnap volt mamám nagyon elfoglalva, s azért a szivessegedet kellett igénybe vennem, hogy hollétemet be tudjam bizonyítani, mivel magányosan nem szabad a házból távoznom. Jövőben remélhetőleg nem leendek terhedre, mert a mamának ugyanis sok szabad ideje van.

Anna: Egészen megrémülök. Lujza úgy beszélsz erről a dologról, mintha az valami na-

gyon természetes, magátólértődő dolog lenne. Olyan természetes dolog is ez, hogy manapság már csak nyárspolgárok fintoritják el az orrukát, ha ilyesmit látnak vagy hallanak. Ártunk talán vele valakinek? En nem hinném!

Anna: Es férjed? Hát a papád?

Lujza: Ugyan kérlek, hiszen nekik nincs tudomásuk róla!

Anna: Miféle gondolkodás-mód ez! Hihetetlen!

Lujza: Ugyan, az Istenért! ne csinálj ebből a csekélységből oly nagy dolgot; még jöhet idő, hogy te is így fogsz cselekedni!

Anna: En? Soha!

Lujza: Ki tudja azt? Hogyha öregebb leszesz . . .

Anna: Ha öregebb leszek? Hihetetlen logika! En, és valamikor ilyen utra tévedjek!

Lujza: Kérlek, hisz ebben semmiről szó sincs!

Anna: Ne szépidésd a dolgot, hanem inkább valld be, hogy bűnösnek érzed magad.

Lujza: En itt semmi büntetést látok! Bűn! Valóban neveléses!

Anna: Te bűnös vagy; igen, nagy bűnös, és csak nagy barátságunknak köszönheted, hogy még társalkodom veled.

Lujza (megsértődve): Ahogy tetszik!

Anna: Te nagyon makacs vagy. Lujza: És te nagyon is tulzó vagy. Valóban úgy viselkedel, mintha az Isten tudja miféle nagy gonosztettől lenne szó, mikor az egész még szóra sem érdemes. Talán egy kis hiúság az egész egyéb semmi!

Anna: Hiúság! Tehát nem is a szerelemmel, hanem a szenvedélyvel mentegeted magad?

Lujza: Nagyon kezdem hinni, hogy mi félreértjük egymást, jöllehet azt mondtad, hogy titkomat eltaláltad . . .

Anna: Sajnos!

Lujza: No tehát, ha tudod titkomat, akkor hagj békeben.

Anna: Féltreértésről itt szó nem lehet . . . Lujza; Akkor minek izgatód fel magadat annyira? Mit törődöl az én titkommal?

Anna: Igazad van . . . nem kellene veled törődnöm . . . de mégis . . . kötelességemnek tartom, hogy saját hibáidra figyelmeztesselek . . .

Lujza. Nagyon jó vagy irányomban. Tudom, miként kell viselkednem irányodban . . .

Anna: Ugy látszik, hogy nem tudod . . .

Lujza: Nagyon sajnálom, hogy tegnap (el-fintoritja a száját) szivesseged igénybe vettem . . .

Anna: En is.

Lujza: Tehát nem értjük meg egymást?

Szlanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca 1. szám.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legjutányosabb ár mellett, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

A Rácalmási Keresztény Hífelszövetkezeti I. évi mérlege

az 1903. évi július 1-től 1904. évi június 30-adi napjáig terjedő üzletéről.

Pénztári-Mérleg.

B e v é t e l	Korona		F i l l.	K i a d á s	Korona		F i l l.
Heti betét	3756	50		Visszafizetett heti betét	26	—	
Beiratási díj	73	50		Kamatkozó betét	13914	26	
Heti betéti könyvekért	30	30		Kamatkozó betéti kamat	20	49	
Kamatkozó betét	32804	96		Idegen pénzüintézetekbe	10800	—	
Idegen pénzüintézetek	10800	—		Kölcsön	23156	92	
Idegen pénzüintézetek kamatai	15	60		Kölcsön kamat térítés	1	75	
Kölcsön visszafizetés	2830	67		Szervezési költség	259	24	
Kölcsön kamat	887	80		Üzleti költség	51	71	
Kezelési díj	76	99		Berendezés	629	98	
				Szövetkezeti ház vételére részlet	1309	55	
				Tisztviselők fizetése	170	—	
				Kézpénz	936	42	
Összesen	51276	32		Összesen	51276	32	

Kelt Rácalmáson, 1904. évi június hó 30-án.

Vagyon-Mérleg.

V a g y o n	Korona		F i l l.	T e h e r	Korona		F i l l.
Kézpénz	936	42		Kamatkozó betét	18890	70	
Kölcsön	20326	25		Tőkésített kamat	478	76	
Berendezés	504	88		Heti betét	3730	50	
Szervezési költség	207	39		Heti betéti kamata	73	97	
Szövetkezeti ház	1309	55		Átmeneti kamat	110	36	
Összesen	23284	49		Összesen	23284	49	

Kelt Rácalmáson, 1904. évi június hó 30-án.

Nyereség- és veszteség-számla.

N y e r e s é g	Korona		F i l l.	V e s z t e s é g	Korona		F i l l.
Beiratási-díj	73	50		Kölcsön-kamat térítés	1	75	
Heti betéti könyvek	30	30		Kamatkozó betéti kamatra	499	25	
Kölcsön-kamat	887	80		Heti betéti kamat	73	97	
Kamat idegen pénzüintézettől	15	60		Átmeneti kamat	110	56	
Írásdíj	76	99		Tisztviselők fizetése	170	—	
				Berendezésből 20% leírása	125	10	
				Szervezési költségből 20% leírása	51	85	
				Üzleti költség	51	71	
Összesen	1084	19		Összesen	1084	19	

Kelt Rácalmáson, 1904. évi június hó 30-án.

Braun Mihály s. k., vezérigazgató. **Pötör István s. k.,** elnök. **Sör Ignác s. k.,** igazgató. **Jakab Mihály s. k.,** igazgató. **Ifj. Hoffmann János s. k.,** igazgató. **Lang Imre s. k.,** igazgató.

Jelen pénztári mérleget, vagyon-mérleget és nyereség és veszteség-számlát, valamint a nyereségre vonatkozó indítványt megvizsgáltuk a fő- és mellékkönyvekkel megegyezőnek találtuk.

Rácalmáson, 1904. évi július hó 10-én.

Paczona István s. k.,
feliügyelő-bizottsági elnök.

Rapai Mihály s. k.,
feliügyelő-bizottsági tag.

Hakk István s. k.,
feliügyelő-bizottsági tag.

Gerenday Gyula vászon, fehérnemű, rufös és rövid- áru üzlete Székesfehérvár, Nádor-utca.	Tenis reket, Ajánlja hazai gyármányú vászon, asztal-nemű, valódi rumburgi és szilveszter kézi szőtt vászon és ágyszalokra szolgáló damaszt és kanavász árakat. Schrödl Benedek pamut vászon és sifon árúkat. Fürdő ruhák, fürdő köppény. Legdivatosabb férfi ingek, gallérok, kezeltök és nyakkendők. Kelényéhez szükséges és megfelelő női fehérnemű és kász-ágyonm. Mérték utáni megrendelésre bármely fehérnemű gyorsan és pontosan elkészítetik. Csecesmők részére készletben ingesekék, szövet és kötött újjas hosszupárna, pólya-kötő, bölcös és kocsitakarók, gumi-lepedő, azalag, eszokor. Szövet ágy- és asztalterítők, csipke és szövet függönyök. Torontái, Akmiszter és tapesztri szalon és futó szőnyegek. Gyapjú és teveszőr anyagok, levarrott, Kasmir, Klott és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Cosmanosi mosókélmé és selyem-kelmék. Szalag, csipke, fátyal, divatos övek, vállfűző, napernyők. Nagy választék keztlyi és harinyából. Lúster és mosható kőtenyek. — Szövet és rufös árúak 5% engedmény.	Tenis cipő, Tenis labdák, Sport ingek, Sport sapkák.
	2250-104-21	

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.